

ตามดูญี่ปุ่น

ฉบับที่ 3/2560

เลือกฟ้าเครื่องแต่งกาย
แบบญี่ปุ่น

ประวัติเสื้อผ้าเครื่องแต่งกายของญี่ปุ่น

จากบันทึกทางประวัติศาสตร์ที่ยังคงเหลืออยู่ ระบุว่า ในช่วงต้นศตวรรษที่ 4 ผู้ชายญี่ปุ่นจะสวมผ้าพาดไหล่เพื่อห่อหุ้มร่างกาย ในขณะที่ผู้หญิงสวมผ้าผืนเดียวเจาะรูตรงกลางเพื่อสวมจากศีรษะ ซึ่งชุดแบบนี้ สามารถพบเห็นได้เช่นเดียวกันในยุคโบราณของภูมิภาคอื่นๆทั่วโลก การสวมชุดเสื้อผ้าแบบนี้ดำเนินมาจนถึงประมาณศตวรรษที่ 4 ซึ่งเป็นช่วงเวลาเดียวกับการสถาปนาสมัยราชวงศ์ยามะโตะ ส่วนบนผู้ชายและผู้หญิงสวมเสื้อยาวเลยเอว แขนเสื้อตรง ในส่วนล่างผู้ชายสวมกางเกงหลวมๆ ในขณะที่ผู้หญิงสวมกระโปรงมีจีบ

ในช่วงยุคสมัยอะสุกะ (ค.ศ. 573-710) และสมัยนาระ (ค.ศ. 710-794) เป็นยุคสมัยที่ศาสนาพุทธเผยแผ่เข้ามาในประเทศญี่ปุ่น และวัฒนธรรมจีนเป็นที่นิยม จึงทำให้ชุดแต่งกายของผู้คนในราชสำนักได้รับอิทธิพลอย่างมากจากประเทศจีน ในสมัยเฮอัน (ค.ศ. 794-1185) ชุดเสื้อผ้าของชาววัง ถูกแบ่งออกเป็น 3 ประเภท ได้แก่ 1 ชุดสำหรับพิธีการพิเศษ ชุดทางการที่ใส่ในราชสำนัก และชุดทั่วไปที่ใส่ในโอกาสอื่นๆ ชุดทางการของผู้ชาย เรียกว่า “โซกุโท” ในขณะที่ชุดทางการของผู้หญิงมี

ทั้งหมด 12 ชั้น เรียกว่า “จุนิอิโทะเอะ”

ในยุคสมัยคะมะคุระ (ค.ศ. 1185-1333) และยุคสมัยมุโระมะจิ (ค.ศ. 1333-1568) ผู้ชายในชนชั้นนักรบ (ซามูไร) ซึ่งเป็นผู้ปกครองรัฐบาล สวมชุด “โซกุโท” ในโอกาสที่เป็นทางการ และชุดทั่วไป เรียกว่า “คะริกินุ” สวมใส่ทับชุดข้างในเมื่อออกไปล่าสัตว์ สำหรับผู้หญิงในชนชั้นซามูไร โดยทั่วไปสวมชุดกิโมโนผ้าไหม เรียกว่า “โคะโซะเคะ” สำหรับโอกาสที่เป็นทางการ จะสวมผ้าคลุมยาว ที่เรียกว่า “อุจิคะเคะ” ทับด้านบน ซึ่งต่างจาก ผู้หญิงในปัจจุบันที่สวมใส่ชุดกิโมโนตามงานประเพณี และในโอกาสที่เป็นทางการ

ในยุคสมัยเอโดะ (ค.ศ. 1600-1868) ผู้ชายในชนชั้นนักรบสวมชุดที่เรียกว่า “คะมิชิโมะ” เมื่อเข้าพบโชกุน แต่โดยทั่วไป ทั้งผู้ชายและผู้หญิงสวม “โคะโซะเคะ” และ “ฮะกะมะ” และเกิดประเพณีสวมสายรัดรอบเอว ที่เรียกว่า “โอปิ” โดยผู้ชายในชนชั้นนักรบ (ซามูไร) จะคาดดาบซามูไรไว้กับโอปิ ในขณะที่โอปิของผู้หญิง ค่อยๆมีขนาดใหญ่ขึ้นและมีลวดลายประดับมากขึ้น ในช่วงต้นสมัยเอโดะ ผู้คนจำนวนมากในยุค

© Britt-Marie Sohlström
<https://flic.kr/p/omyf2>
 ชุดเสื้อผ้าในยุคสมัยยะโยอิ

© Britt-Marie Sohlström
<https://flic.kr/p/oD3EzP>

© Britt-Marie Sohlström Asuka Women :
<https://flic.kr/p/oD2Qhd>

© Britt-Marie Sohlström
<https://flic.kr/p/oD4tJi>
 ชุดเสื้อผ้าในยุคสมัยอะสุกะ

ชุดเสื้อผ้าในยุคสมัยนาระ
 © Britt-Marie Sohlström
<https://flic.kr/p/oEPDWM>

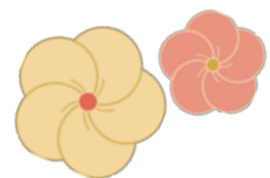
© Britt-Marie Sohlström
<https://flic.kr/p/oB2VY9>

สมัยนั้นแต่งกายอย่างเรียบง่าย แต่ในโอกาสที่เป็นทางการ ผู้หญิงจะสวมผ้าคลุมยาว “อุจิคะเคะ”

หลังจากเข้าสู่ยุคสมัยเมจิ (ค.ศ. 1868-1912) ชุดเครื่องแบบการแต่งกายแบบตะวันตกได้ถูกนำมาปรับใช้ในเครื่องแบบของผู้รับราชการ เช่น ทหาร ตำรวจ และบุรุษไปรษณีย์ เป็นต้น ซึ่งกลายเป็นแรงผลักดันสำคัญให้เกิดการเปลี่ยนแปลงรูปแบบเครื่องแต่งกายของประเทศญี่ปุ่น อย่างไรก็ตาม ในช่วงต้นสมัยเมจิ ชุดกิโมโนก็ยังคงได้รับความนิยมมากกว่าชุดแบบตะวันตก ในชุดที่เป็นทางการ ผู้ชายจะสวม “ฮะโอะริ (เสื้อคลุม)” “ฮะกะมะะ” และ “สวมหมวกทรงตะวันตก” ในขณะที่ผู้หญิง สวมชุดในรูปแบบแบบญี่ปุ่น แต่สวมรองเท้าบูทแบบตะวันตก ซึ่งการผสมผสานรูปแบบการใส่ชุดกิโมโนแบบญี่ปุ่น กับรองเท้าบูทแบบตะวันตก ยังสามารถเห็นได้ในปัจจุบัน ในกลุ่มนักศึกษาหญิงที่เข้าพิธีจบการศึกษาในระดับมหาวิทยาลัย

ในช่วงต้นสมัยโชวะ (ค.ศ. 1926 -1989) ผู้ชายสวมใส่เครื่องแต่งกายแบบตะวันตก และการสวมชุดสูทแบบตะวันตกได้กลายเป็นมาตรฐาน

ชุดการทำงานของพนักงานบริษัท นอกจากนี้ผู้หญิงจำนวนมากเริ่มใส่ชุดแบบตะวันตก แม้กระทั่งในเวลาที่อยู่บ้าน

©JUNTO

ชุดโซกุโท (ผู้ชาย) และชุดจุนอิโตะเอะ (ผู้หญิง) ในยุคสมัยเฮอัน

© Ryosuke Yagi <https://flic.kr/p/AHu9jo>

ชุดผู้ชายในยุคสมัยเอโดะ

ชุดกะมิชิโมะ

袴

กิโมโน ชุดประจำชาติญี่ปุ่น

ชาวไทยส่วนใหญ่ มักจะมีโอกาสได้เห็น “ชุดกิโมโน” ชุดประจำชาติของประเทศญี่ปุ่น ผ่านทางรายการโทรทัศน์ของประเทศไทย หรือ

©JNTO

ภาพยนตร์และละครญี่ปุ่น เมื่อย้อนมองกลับไปในประวัติศาสตร์ของประเทศญี่ปุ่น วัฒนธรรมการสวมใส่ชุดกิโมโน ไม่สามารถแยกออกจากวัฒนธรรมของประเทศญี่ปุ่นได้

ชุดกิโมโนในปัจจุบัน ได้รับการวิวัฒนาการมาจากชุดกิโมโนรูปแบบ “โคะซะเดะ” ในช่วงระหว่างศตวรรษที่ 13 – 16 ซึ่งมีบทบาทสำคัญในการเป็นต้นแบบเสื้อผ้าของทุกชนชั้นในประเทศญี่ปุ่น ในช่วงต้นศตวรรษที่ 17 ยุคสมัยที่ปกครองโดยรัฐบาลโชกุนโทกุกาวะ เกิดสันติภาพตลอดระยะเวลา 300 ปี ทำให้วิวัฒนาการแฟชั่นของผู้หญิงมีความหรูหราขึ้น อย่างไรก็ตามความหรูหราของแฟชั่นนั้นขึ้นอยู่กับสถานะทางสังคมของแต่ละบุคคล

ชุดกิโมโนสำหรับผู้หญิงแบ่งออกเป็น 2 ประเภทใหญ่ๆ ได้แก่ “ฟูริซะเดะ” รูปแบบกิโมโนที่มีชายแขนเสื้อยาวสำหรับหญิงสาวที่ยังไม่ได้แต่งงานสวมใส่ในพิธีบรรลุนิติภาวะ เป็นต้น “โทะเมะซะเดะ” ชุดกิโมโนสำหรับผู้หญิงที่แต่งงานแล้วใส่ในงานมงคลต่างๆ เช่น งานแต่งงาน เป็นต้น มีลักษณะสีดำประดับด้วยตราสัญลักษณ์ประจำตระกูล

ในปัจจุบัน สามารถมองเห็นการสวมใส่ชุดกิโมโนได้น้อยลงในประเทศญี่ปุ่น อย่างไรก็ตาม ยังมีผู้สูงอายุจำนวนหนึ่งที่ยังคงสวมใส่ชุดกิโมโนเนื่องจากความเคยชินในการสวมใส่มาตั้งแต่เมื่อยังเป็นเด็ก บริการในร้านอาหารญี่ปุ่นแบบดั้งเดิม หรืออาจารย์และนักศึกษาศิลปะและ

©JNTO

วันจิโกะ-ซัน

วิธีการย้อมผ้าแบบ “ยูเซนโซะเมะ”

วิธีการทำชุดกิโมโน แบ่งได้ออกเป็น 2 วิธี ได้แก่ “ทอ (โอะริ)” และ “ย้อม (โซะเมะ)” ชุดกิโมโนที่เกิดจากการทอ เริ่มต้นจากการนำเส้นด้ายมาย้อมสี จากนั้นก็นำมาทอจนกลายเป็นชุดกิโมโน ในขณะที่ชุดกิโมโนที่เกิดจากการย้อม เริ่มต้นจากการทอชุดจากพื้นสีขาว จากนั้นจึงค่อยวาดเขียนลวดลายและย้อมสีลงบนเนื้อผ้ากิโมโน

วิธีการย้อมผ้าแบบ “ยูเซนโซะเมะ” ซึ่งมีสีสดใสได้กลายเป็นที่นิยมในช่วงศตวรรษที่ 17 โดยใช้กาวแป้ววาดเป็นลายเส้นเพื่อป้องกันไม่ให้สีออกนอกบริเวณที่ต้องการ ทำให้ได้ภาพที่มีความปราณีตสวยงาม ด้วยสีที่สดใสสวยงาม วิธีการย้อมผ้าแบบ “ยูเซนโซะเมะ” ยังคงได้รับความนิยมมาจนถึงปัจจุบัน

©JNTO

©JNTO

ผู้ศึกษาอิคะมะนะสวมชุดกิโมโน

ฟูริโชะเคะ

งานแต่งงาน

วัฒนธรรมแบบดั้งเดิมของญี่ปุ่น เช่น ระบายญี่ปุ่น พิธีชงชา หรือ การจัดดอกไม้อิคะมะนะ เป็นต้น ชุดกิโมโนเมื่อเปรียบเทียบกับเสื้อผ้าแบบตะวันตก มีความยากลำบากในการสวมใส่และการขยับเคลื่อนไหวของร่างกาย จึงทำให้การใส่ชุดกิโมโนในชีวิตประจำวันค่อยๆ เลือนหายไป

อย่างไรก็ตาม ผู้หญิงญี่ปุ่นจะสวมใส่ชุดกิโมโนในโอกาสสำคัญ เช่น “ฮัทซึเมะเดะ” การเดินทางไปขอพรสิ่งศักดิ์สิทธิ์เป็นครั้งแรกในช่วงปีใหม่ พิธีบรรลุนิติภาวะ พิธีสำเร็จการศึกษาจากมหาวิทยาลัย งานแต่งงาน และการเฉลิมฉลองที่สำคัญในโอกาสต่างๆ เป็นต้น

เทศกาล “โทะคะมะจิกิโมโน” (จังหวัดนียงาตะ)

เทศกาล “โทะคะมะจิกิโมโน” จัดขึ้นทุกวันที่ 3 พฤษภาคม ของทุกปี เป็นงานเทศกาลที่ยิ่งใหญ่ที่สุดของฤดูใบไม้ผลิ ในเมืองโทะคะมะจิกิ จังหวัดนียงาตะ ใจกลางเมืองกลายเป็นถนนคนเดิน ผู้คนทุกเพศทุกวัยแต่งตัวด้วยชุดกิโมโนที่มีสีสันสวยงามเดินอยู่เต็มทั่วท้องถนน สำหรับผู้ที่ไม่ได้สวมใส่ชุดกิโมโน ยังสามารถเช่ายืมชุดกิโมโนได้จากร้านภายในงาน รวมไปถึงตลาดขายชุดกิโมโน และกิจกรรมถ่ายภาพร่วมกับ Tokamachi's kimono queens นอกจากนี้ยังมีกิจกรรมขบวนพาเหรดของเด็ก และประเพณี “จูซันไมริ (พิธีต้อนรับเข้าสู่อายุ 13 ปีของเด็กเยาวชน)” ก็จัดขึ้นในเทศกาลนี้เช่นเดียวกัน

©JNTO

ชุดยูคาตะ

ชุดยูคาตะ เป็นชุดที่นิยมสวมใส่กันในช่วงฤดูร้อน เดิมทีเป็นชุดที่ใช้ใส่ภายในห้องพักหลังจากอาบน้ำเสร็จ แต่ทว่าปัจจุบันมักมีการสวมใส่กันนอกที่พักรวมถึงข้างนอก อาจเป็นเพราะการปรับใช้วัสดุของเนื้อผ้า และลายผ้าที่ดูร่วมสมัย จึงทำให้เรามักพบเห็นผู้คนสวมใส่ชุดยูคาตะนอกสถานที่ด้วยเช่นกัน ไม่ว่าจะเป็นตามงานเทศกาลต่างๆ เช่น การแต่ง

ชุดยูคาตะในงานเทศกาลฤดูร้อน งานดอกไม้ไฟ เป็นต้น นอกจากนี้ ด้วยวิธีการสวมใส่ที่ง่าย อีกทั้งยังมีราคาถูกกว่าชุดกิโมโนจึงทำให้ชุดยูคาตะกลายเป็นที่นิยมสวมใส่กันในกลุ่มวัยรุ่นและชาวต่างชาติอีกด้วย จากญี่ปุ่นฉบับนี้ จึงขอแนะนำวิธีการสวมชุดยูคาตะด้วยตนเอง

ผู้หญิง

1). ลำดับแรก สวมชุดยูคาตะ โดยให้ด้านซ้ายทับด้านขวาของชายของชุดทางด้านขวาให้อยู่เหนือบริเวณสะโพกเล็กน้อยและชายชุดฝั่งด้านซ้ายมาปิดทับ (ตามภาพ)

2). ใช้มือซ้ายจับชุดไว้และใช้มือขวาหยิบเชือกคาดเอว 1 เส้น จับที่ตรงกึ่งกลางของเชือก พันเชือกจากข้างหน้าไปข้างหลังแล้วมัดรวมกันที่ด้านหน้า เก็บปลายเชือกที่เหลือให้เรียบร้อย

3). ที่บริเวณแขนเสื้อจะมีช่องให้สอดมือเข้าไปด้านใน เพื่อจัดเสื้อด้านหน้าและหลังให้เรียบร้อยและสวยงาม เราเรียกส่วนที่พับลงมานี้ว่า Ohashori

4). ใช้เชือกคาดเอวอีกเส้น พันบริเวณใต้หน้าอก จากข้างหน้าไปข้างหลังแล้วมัดเชือกให้แน่นรวมกันที่ด้านหน้า เก็บปลายเชือกที่เหลือให้เรียบร้อย จากนั้นจัด Ohashori ให้สวยงามอีกครั้ง

5). พับปลายด้านหนึ่งของโอบิลงหนึ่งทบให้ยาวเท่าความยาวของแขน แล้ววางพาดไว้ที่ไหล่ข้างขวา อาจใช้คลิปหนีบไว้ เพื่อช่วยให้การผูกโอบิง่ายขึ้น พับตรงกลางโอบิให้เป็นรูปสามเหลี่ยม

6). พันโอบิรอบตัวสองรอบ (สำหรับคนที่รูปร่างเล็กอาจพันได้ถึงสามรอบ) จากนั้นพันและดึงให้แน่น พับปลายโอบิลงประมาณครึ่งหนึ่งแล้วนำสายโอบิที่พาดไว้บนไหล่ลงมาผูกกลางลำตัว ดึงให้ตรงเป็นเส้นตรง

7). จากนั้นเริ่มทำโบว์ ขนาดของโบว์ใหญ่เท่ากับความกว้างของลำตัว พันโอบิที่เหลือทับกันประมาณสามทบ เก็บปลายไว้ด้านใน แล้วบีบให้เป็นโบว์

8). นำปลายโอบิที่หนีบไว้มาพันรอบโบว์ให้แน่นโดยสอดผ่านจากช่องว่างของโบว์ ปลายโอบิที่เหลือให้พับเก็บไว้ระหว่างโอบิกับลำตัว

9). จัดโบว์ให้สวยงาม

10). จากนั้นหมุนโอบิไปด้านหลัง โดยหมุนวนไปทางขวาตามเข็มนาฬิกา จัดโบว์ให้อยู่กลางหลังสวยงาม

ผู้ชาย

1). ลำดับแรก สวมชุดยูคาตะ โดยให้ด้านซ้ายทับด้านขวา ยกชายของชุดทางด้านขวาให้อยู่เหนือบริเวณสะโพกเล็กน้อย

2). จับชายชุดฝั่งซ้ายมาทับฝั่งขวา (ตามภาพ)

3). ใช้มือขวาหยิบเชือกคาดเอวหนึ่งเส้นจับที่ตรงกึ่งกลางของเชือกพันเชือกจากข้างหน้าไปข้างหลัง แล้วมัดรวมกันที่ด้านหน้า เก็บปลายเชือกที่เหลือให้เรียบร้อย

4). ใช้มือขวาที่จับปลายด้านหนึ่งของโอบีไว้ แล้วพับขึ้น ให้อาวประมาณ 30 เซนติเมตร เราเรียกส่วนนี้ว่า "Tesaki" โดยหันส่วนที่เป็นขอบของรอยพับลงด้านล่าง

5). จากนั้นพันโอบีรอบตัวประมาณ 2-3 รอบ โดยจัดให้ "Tesaki" อยู่ด้านบน

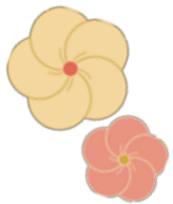
6). พับปลายโอบีที่เหลือเข้าข้างในลำตัว ปลายส่วนโอบีส่วนนี้จะมีความยาวกว่า "Tesaki" เรียกว่า "Tare"

7). วางปลาย "Tare" ทาบไว้บน "Tesaki" จากนั้น จับ "Tare" มัดเข้ากับ "Tesaki" ให้แน่น พับ "Tesaki" ขึ้นข้างบน เหยียดไปทางด้านซ้าย

8). จากนั้นใช้ "Tare" มัด ทาบไว้บน "Tesaki" ให้คล้ายกับ ม้วนกันอยู่ จัดแต่งโอบีให้สวยงาม

9). หมุนโอบีไปด้านหลัง หมุนวนไปทางขวา ตามเข็มนาฬิกา จัดให้รอยมัดอยู่ทางด้านขวาของลำตัวเล็กน้อย

ภาพและเนื้อหาโดย เจแปนฟาวน์เดชั่น กรุงเทพฯ
 เจแปนฟาวน์เดชั่น กรุงเทพฯ มีภารกิจรณรงค์ส่งเสริมความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับวัฒนธรรมและภาษาญี่ปุ่นเป็นประจำ สามารถติดต่อเพื่อขอรับข้อมูลข่าวสารเพิ่มเติมได้ที่ เจแปนฟาวน์เดชั่น กรุงเทพฯ
 ชั้น 10 อาคารเสริมมิตรทาวเวอร์ 159 ถนนสุขุมวิท 21 กรุงเทพฯ 10110
 โทรศัพท์: 02-260-8560-4 เว็บไซต์: <http://www.jfbkk.or.th> [f jfbangkok](#) [t JFBKK](#)

ผ้าฟูโรชิกิ

“ฟูโรชิกิ” คือ ผ้า 1 ผืนที่มีรูปทรงสี่เหลี่ยมจัตุรัส ใช้ในประเทศญี่ปุ่น มาตั้งแต่ในสมัยโบราณเพื่อห่อหุ้มสิ่งของที่สำคัญและยังสามารถพกพาได้เหมือนกระเป๋า ไม่ว่าสิ่งของจะมีรูปทรงเช่นใด ผ้าฟูโรชิกิสามารถเปลี่ยนแปลงรูปร่างเพื่อใช้ห่อหุ้มและพกพาได้อย่างสะดวกสบาย

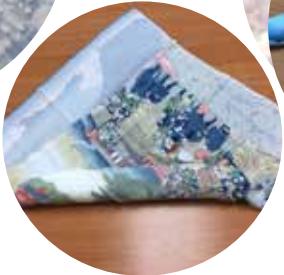
ผ้าฟูโรชิกิ มีลวดลายและสีสันที่หลากหลาย ตั้งแต่ลายแบบญี่ปุ่นโบราณ ลวดลายที่ได้มาจากธรรมชาติ ไปจนถึงลวดลายสมัยใหม่ที่มีความน่ารัก โดยทั่วไปเนื้อผ้าทำจาก ผ้าฝ้าย ผ้าไหม หรือ ผ้าใยสังเคราะห์

เป็นต้น มีหลากหลายขนาด ในบางโอกาสยังนำมาใช้เป็นผ้าพันคอ หรือ แม้กระทั่งผ้าปูโต๊ะ เมื่อไม่ได้ใช้ผ้าฟูโรชิกิ ก็ยังสามารถพับจนมีขนาดเล็ก และสามารถพกพาไปได้ทุกๆที่ที่ต้องการได้อย่างสะดวกสบาย เนื่องจากสามารถนำมาใช้ซ้ำได้หลายๆครั้ง มีความเป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อม จึงได้รับความนิยมอย่างสูง ในครั้งนี้จะขอแนะนำเสนอวิธีการใช้ผ้าฟูโรชิกิในการห่อหุ้มลักษณะต่างๆ

วิธีการห่อหุ้มขวด 2 ใบ

1). คลี่ผ้าฟูโรชิกิออกจากนั้นวางขวดสองใบในลักษณะหันส่วนท้ายเข้าหากัน วางขวดทั้งสองใบห่างออกจากกันเล็กน้อย

2). นำผ้าฟูโรชิกิส่วนด้านบนหาคลุมเหนือขวดทั้งสองใบ

3). ม้วนขวดในลักษณะที่มีผ้าคลุมตามรูป

4). จับปลายผ้าทั้งสองด้านขึ้นเพื่อให้ขวดอยู่ในลักษณะตั้ง

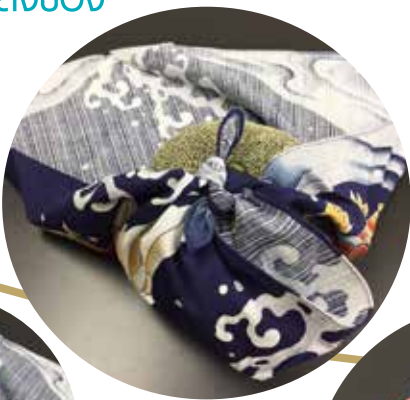

5). ผูกปลายผ้าทั้งสองด้านเข้าด้วยกันให้เรียบร้อย

วิธีการห่อหุ้มสิ่งของลักษณะกลม

1). คลี่ผ้าฟูโรชิกิออกจากนั้นวางแคนตาลูปตรงกลาง

2). ผูกปลายผ้าทั้งสองข้างในด้านใกล้ตัวเราเข้าด้วยกัน

3). ผูกปลายผ้าด้านที่เหลือทั้งสองข้างเข้าด้วยกันในลักษณะเดียวกันกับข้อ 2

4). นำปลายผ้าที่ผูกเข้าด้วยกันในด้านใกล้ตัวสอดผ่านรู ตามรูป

5). ดึงปลายผ้าขึ้นจากรูปให้แน่น เสร็จเรียบร้อย

ลายญี่ปุ่น (วะกะระะ)

โดยทั่วไป คำว่า “วะกะระะ” มีความหมายว่าลวดลาย “ลวดลายญี่ปุ่น หรือ วะกะระะ” ได้ถูกออกแบบมาตั้งแต่ในอดีต ลวดลายหลากหลายชนิดที่ใช้ในอดีตก็ยังคงใช้ในปัจจุบันเช่นเดียวกัน ลวดลายเหล่านี้แบ่งเป็น ลวดลายรูปทรงเรขาคณิตที่ได้มาจากการลดทอนภาพจาก

ธรรมชาติ ลวดลายจากพืชพันธุ์หรือสัตว์ เป็นต้น นับตั้งแต่ในอดีต ชาวญี่ปุ่นมีความหลงใหลในความสวยงามของธรรมชาติ ด้วยเหตุนี้ ลวดลายญี่ปุ่นที่ปรากฏอยู่ในปัจจุบัน จึงเป็นมรดกตกทอดมาจากการออกแบบลวดลายแบบดั้งเดิมของญี่ปุ่น

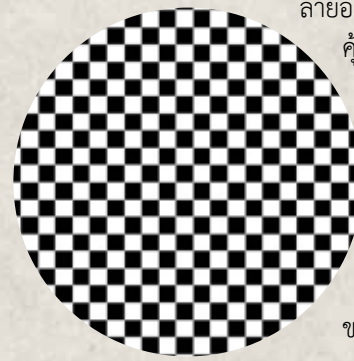
ลายอะซะโนะอะ (ใบป่าน)

ลาย “อะซะโนะอะ” มีลักษณะเป็น ลายหกเหลี่ยม มีลายเส้นตรงเชื่อมจากจุดศูนย์กลางไปถึงยอดเหลี่ยมแต่ละด้าน เนื่องจากมีลักษณะคล้ายใบป่าน จึงถูกเรียกว่า

ลายอะซะโนะอะ (ใบป่านในภาษาญี่ปุ่น) เนื่องจากต้นป่านมีความแข็งแรงและเติบโตขึ้นอย่างรวดเร็ว ลายอะซะโนะอะจึงถูกนำมาใช้บนเสื้อผ้าของเด็กและผู้หญิง หรือนำมาใช้เป็นลายบนผ้าคาดเอว (โอปี) เป็นต้น

ลายอิจิมัทซึ (ตาราง)

ลายอิจิมัทซึ คือ ลายตารางที่พวกเราคุ้นเคย มีลักษณะเป็นสี่เหลี่ยมจัตุรัสหรือสี่เหลี่ยมผืนผ้าที่มีสองสีแตกต่างกันวางเรียงกันอย่างกลมกลืน ในช่วงกลางสมัยเอโดะ ลายดังกล่าวแพร่หลายจากการนำมาใช้บนกางเกง “อะกะมะะ” ของอะซะโนะกะวะ อิจิมัทซึ นักแสดงละครคาบูกิ และยังนำมาใช้

เป็นลายบนตราสัญลักษณ์ของการแข่งขันกีฬาโตเกียวโอลิมปิกในปี ค.ศ. 2020 อีกด้วย

ลายยะสุงะริ (หางธนู)

ลายยะสุงะริ คือ ลายหางธนู เนื่องจากลูกธนูเมื่อถูกยิงออกมาจากคันธนูแล้วจะไม่สามารถย้อนกลับได้ ด้วยเหตุผลนี้ ในยุคสมัยเอโดะ ในงานมงคลสมรส จะถือชุดกิโมโนลายยะสุงะริ เป็นของมงคล เนื่องจากมีความหมายว่าพุ่งตรงไปข้างหน้าไม่ถอยหลังย้อนกลับ

ในยุคสมัยเอโดะจนถึงไทโซ นิยมนำมาใช้เป็นลายของเสื้อชุดนักเรียนหญิง สวมคู่กับกางเกง “อะกะมะะ” สีแดงเข้มผสมม่วงอมรน้ำตาล จากนั้นมา ชุดรูปแบบนี้ยังเป็นที่ยอมรับสวมใส่ในพิธีจบการศึกษา

ลายชิโป (อัญมณี 7 ประการ)

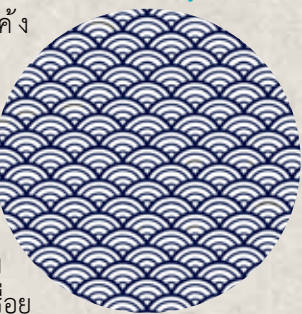
ลาย “ชิโป” มีลักษณะเป็นวงกลมขนาดเท่ากันวางคล้องกัน ด้านข้างของแต่ละวงเมื่อวางซ้อนกันจะเกิดช่องว่างเป็นรูปทรงซึ่งเชื่อมต่อกันเป็นวงกลมทั้งสี่วงเข้าด้วยกัน เรียกว่า “ชิโฮ” และวางซ้อนๆ กันไปเรื่อยๆ อย่างไม่สิ้นสุด ชื่อลาย “ชิโป” มาจาก “ชิโฮ” ซึ่งได้มาจากวัชรปรัชญาปารมิตาสูต ในพุทธศาสนา

นิกายมหายาน (อัญมณี 7 ประการ เช่น ทอง เงิน เป็นต้น) ลายชิโปเป็นสัญลักษณ์ของความโชคดี จึงถูกนำมาใช้ในงานมงคล

ลายเซโกะ (คลื่นทะเล)

ลายเซโกะ มีลักษณะเป็นโค้งครึ่งวงกลม วางซ้อนๆ กันจากจุดศูนย์กลางไปในทิศทางเดียวกัน คล้ายรูปร่างเกล็ดปลา ในยุคสมัยเอโดะ ลายดังกล่าว ได้ถูกนำมาใช้เป็นลายบนเสื้อผ้าของนักแสดงบุกะกุ ในชุดการแสดงเพื่อเฉลิมฉลองที่ชื่อว่า “เซโกะ” จากนั้นเรื่อยมา ลายญี่ปุ่นแบบดั้งเดิมนี้จึงถูกเรียกว่า “เซโกะ”

ลายทะจิวะคิ (ลายอากาศ)

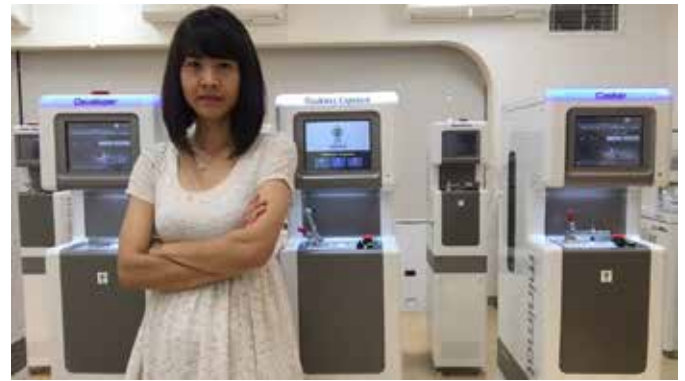
ลาย “ทะจิวะคิ” มีลักษณะโค้งสลับขึ้นลงไปมาคล้ายกับผลพริก เป็นลายที่แสดงถึงอากาศที่ลอยจากพื้นดินขึ้นไปสู่ท้องฟ้า เป็นหนึ่งในลายที่ใช้ในราชสำนัก เป็นลายที่นำมาใช้บนชุดและข้าวของเครื่องใช้ในวัง นับตั้งแต่สมัยเอโดะเป็นต้นมา

นักวิจัยชาวไทย ผู้สร้างผลงานยอดเยี่ยมในประเทศญี่ปุ่น

เมื่อวันที่ 5 มิถุนายน ที่ผ่านมา นายชินโซ อาเบะ นายกรัฐมนตรีญี่ปุ่น ได้ขึ้นกล่าวในงานสัมมนา “The 23rd International Conference on The Future of Asia” ในคำกล่าวได้แนะนำ ดร.โสสมวรรณ ขำพ่วง นักวิจัยทางด้านนาโนอิเล็กทรอนิกส์ ชาวไทย จาก National Institute of Advanced Industrial Science and Technology ประเทศญี่ปุ่น ผู้มีบทบาทสำคัญ และสร้างผลงานอันยอดเยี่ยมในการวิจัยโครงการ “Minimal Fab”

หลังจากสำเร็จการศึกษาจากภาควิชาวิศวกรรมอุตสาหการ มหาวิทยาลัยเชียงใหม่ ดร.โสสมวรรณ เข้าศึกษาต่อระดับปริญญาโท ภาควิชาเครื่องกล มหาวิทยาลัยปริสตอล สหราชอาณาจักร และระดับปริญญาเอกสาขาวิศวกรรม Micro/Nano System Technology มหาวิทยาลัยริทส์เมคัง ประเทศญี่ปุ่น ดร.โสสมวรรณ มีส่วนร่วมกับงานวิจัยทางด้านเครื่องกลอิเล็กทรอนิกส์ ทั้งในประเทศญี่ปุ่นและประเทศต่างๆ หลากหลายโครงการ และนับตั้งแต่ปี พ.ศ. 2554 เป็นต้นมา ได้เข้ามาเป็นนักวิจัยประจำ National Institute of Advanced Industrial Science and Technology ประเทศญี่ปุ่น และมีส่วนสำคัญในการพัฒนา “Minimal Fab” ซึ่งมีจุดเด่นในการผลิตอิเล็กทรอนิกส์ชิพโดยไม่จำเป็นต้องใช้ห้องปลอดฝุ่น และในขณะเดียวกันก็พัฒนาเครื่องมือใหม่ ภายใต้โครงการนี้กว่า 100 เครื่อง (50 ชนิด) ร่วมกับผู้ประกอบการเอกชนหลายแห่งที่เข้าร่วมเป็นสมาชิกในโครงการ

“Minimal Fab” ระบบผลิตอิเล็กทรอนิกส์ชิพรูปแบบใหม่ที่สามารถนำไปสู่การพัฒนา IoT (Internet of Things: การเชื่อมโยงสรรพสิ่งกับอินเทอร์เน็ต) ได้อย่างรวดเร็ว เพราะสามารถรองรับการผลิตชิพขั้นต่ำเพียง 1 ชั้นได้ ในขณะที่ระบบทั่วไปเริ่มต้นจาก 1 แสนชิ้น ผู้ประกอบการจึงไม่สามารถผลิตชิพแบบวงจรอิเล็กทรอนิกส์ได้อย่างอิสระ “Minimal Fab” ปฏิวัติรูปแบบเครื่องมือที่มีอยู่ในปัจจุบัน ด้วยขนาดกว้างเพียง 30 ซม. และ สูง 144 ซม. ซึ่งมีขนาดเล็กกว่าเครื่องมือทั่วไป 10-100 เท่า (ขึ้นอยู่กับประเภทของเครื่องมือ) ลดการใช้พลังงานและการปล่อยมลภาวะ รวมทั้งลดเวลาในการผลิตและเคลื่อนย้ายชิ้นงานในแต่ละกระบวนการลงได้ 10-100 เท่า เป็นระบบแรกและระบบเดียวในโลกที่

ดร.โสสมวรรณ ขำพ่วง นักวิจัยและพัฒนาาระบบผลิตอิเล็กทรอนิกส์เพื่อ SME

ไม่จำเป็นต้องผลิตอิเล็กทรอนิกส์ชิพในห้องปลอดฝุ่น ด้วยเหตุนี้จึงช่วยประหยัดจำนวนเงินที่จำเป็นต้องใช้ในการลงทุนสร้างไลน์ผลิตอิเล็กทรอนิกส์ชิพให้เหลือเพียง 1/1,000 ส่วน (ประมาณ 5 ร้อยล้านเยนต่อหนึ่งระบบ)

ตัวอย่างอิเล็กทรอนิกส์ชิพแพคเกจที่ผลิตโดย Minimal Fab

นอกจากนี้ ตัวเครื่องมือขนาดเท่ากันหมดจึงสามารถจัดเรียงได้ในพื้นที่จำกัดและเคลื่อนย้ายได้อย่างอิสระ ส่วนหน้าจอแสดงผลและการใช้งานถูกออกแบบมาเพื่อให้สอดคล้องกันทุกกระบวนการ แม้ว่าแต่ละเครื่องมือจะผลิตโดยผู้ผลิตที่ต่างกัน ทุกเครื่องสามารถควบคุม และสั่งงานได้ด้วยวิธีเดียวกันหมด อีกทั้งยังง่ายต่อการพัฒนาเครื่องมือใหม่ที่ไม่เคยมีมาก่อน สำหรับผู้ผลิตเครื่องมือรายใหม่ และเป็นผู้ประกอบการขนาดกลางและเล็ก (SME) สามารถใช้โครงสร้างระบบมาตรฐานของ “Minimal fab” แล้วพัฒนาเฉพาะส่วนปฏิบัติงานหลักภายในเครื่องให้กลายเป็นเครื่องมือมาตรฐานของ “Minimal fab” ได้ ซึ่งจะช่วยเพิ่มประสิทธิภาพและลดต้นทุนในการผลิตให้ถูกลงอีกด้วย

ระบบผลิตอิเล็กทรอนิกส์ชิพรูปแบบใหม่เพื่อการพัฒนา IoT และนวัตกรรม IT อย่างอิสระในอนาคต

การสนับสนุนด้านโครงสร้างพื้นฐาน และการคมนาคมในกรุงเทพฯ

ประเทศญี่ปุ่นได้ให้ความร่วมมือทางด้านการเงินและวิชาการแก่ประเทศกำลังพัฒนา ในรูปแบบของความช่วยเหลือเพื่อการพัฒนาอย่างเป็นทางการ (ODA : Official Development Assistance) ตั้งแต่ปี พ.ศ.2497 โดยเมืองการค้าความร่วมมือระหว่างประเทศของญี่ปุ่น (ไจก้า) เป็นหน่วยงานหลักในการประสานความร่วมมือในระดับทวิภาคีอย่างบูรณาการ (ไม่รวมการสนับสนุนทางการเงินแก่องค์กรระหว่างประเทศในระดับพหุภาคี) ไจก้าเป็นองค์กรความร่วมมือระดับทวิภาคีที่ใหญ่ที่สุดในโลก โดยมีสำนักงานผู้แทนในกว่า 100 ประเทศทั่วโลก และมีเครือข่ายเชื่อมโยงการทำงานมากกว่า 150 ประเทศ

ปรับปรุงกิจการประปา (การประปานครหลวง)

ความร่วมมือแบบเงินกู้ในระหว่างปี พ.ศ. 2522 - 2543 ในวงเงินรวม 100,000 ล้านบาท เพื่อปรับปรุงกิจการประปาของการประปานครหลวง เพิ่มประสิทธิภาพของโรงงานผลิตน้ำบางเขน และโรงงานผลิตน้ำมหาสวัสดิ์ รวมถึงการซ่อมแซมท่อจ่ายน้ำ โรงงานผลิตน้ำบางเขนเป็นโรงงานผลิตน้ำที่ใหญ่ที่สุดของไทยและในเอเชียอาคเนย์ จ่ายน้ำได้ประมาณ 3.6 ล้านลูกบาศก์เมตรต่อวัน (โรงงานผลิตน้ำในโตเกียวหนึ่งแห่งสามารถจ่ายน้ำได้ประมาณ 1.5 ล้านลูกบาศก์เมตรต่อวัน)

ไจก้าได้ให้ความร่วมมือแบบให้เปล่าในการก่อสร้างสถาบันฝึกอบรมเทคโนโลยีการประปาแห่งชาติ เมื่อปี พ.ศ.2528 และโครงการความร่วมมือทางวิชาการ เพื่อวางแผนพัฒนาบุคลากรช่างเทคนิคด้านประปาตั้งแต่ปี พ.ศ. 2528 เป็นระยะเวลา 5 ปี ไจก้าได้ถ่ายทอดเทคโนโลยีในสาขาต่างๆ ดังนี้ การวางแผนการประปา การบริหารการประปา การผลิตน้ำและควบคุมคุณภาพน้ำ การควบคุมการดูแลรักษาท่อส่งน้ำ ด้านไฟฟ้า เครื่องจักร และอุปกรณ์ นอกจากนี้ไจก้ายังให้ความร่วมมือทางวิชาการ เป็นระยะเวลา 5 ปีนับจากปี พ.ศ. 2537 โดยให้การฝึกอบรมเพื่อพัฒนาการวิจัยและเพิ่มศักยภาพ รวมถึงการแลกเปลี่ยนข้อมูลข่าวสาร โดยมีวัตถุประสงค์ให้สถาบันฯ มีความพร้อมในการดำเนินการฝึกอบรม และการถ่ายทอดเทคโนโลยีขั้นสูงให้กับประเทศเพื่อนบ้าน เพื่อให้เกิดประโยชน์อย่างกว้างขวาง

นากาโนะ

ประเทศญี่ปุ่น

長野
ながの

Snow Monkey
สวนลิงจิโกกุทานิ ยะเอนโคเอน

White & Colorful

ฤดูใบไม้ผลิมาเยือนที่นากาโนะ ประเทศญี่ปุ่นแล้ว
ทิวทัศน์ขาวโพลนเพราะถูกปกคลุมด้วยหิมะเริ่มเปลี่ยนเป็นความสดชื่นจากสีส้มของดอกไม้ที่เริ่มผลิบาน
แต่ว่าที่นี่ยังมีหิมะหลงเหลือตามยอดเขาอยู่อีกมากมาย จึงยังสามารถชมความงดงามของหิมะได้
ฤดูใบไม้ผลิที่นากาโนะมีทั้งหิมะและดอกไม้ให้ชมได้พร้อมกัน นับเป็นฤดูที่คุ้มค่าแก่การมาเที่ยวอย่างมาก

เปิดเดือนเมษายน!

ทาเทยามะ คุโรเบะ อัลไพน์รูท

คามิโคจิ

- โตเกียว → นากาโนะ JR ชินกังเซ็น สายโฮะซุริชู 1.5 ชม.
- นาโงย่า → มัตสึโมโตะ JR สายจูโอ แบบด่วนพิเศษ 2 ชม.
- นาโงย่า → นากาโนะ JR สายจูโอ แบบด่วนพิเศษ 3 ชม.

桜

ปราสาทมัตสึโมโตะ

ซากุระ

桜

ทาเคโตะ

ซากุระ

花桃

อาจิ ฮานะโมโตะโนะซาโตะ

ดอกท้อ

菜の花

อียามะ

ดอกเรพชิต

ข่าวสถานเอกอัครราชทูตญี่ปุ่น

News from Embassy of Japan

พิธีเปิดงานนิทรรศการและงานเลี้ยงรับรอง “วิเทศไมตรี 130 ปี ไทย-ญี่ปุ่น”

วันอังคารที่ 26 กันยายน ที่ผ่านมา เป็นวันครบรอบ 130 ปี การสถาปนาความสัมพันธ์ทางการทูตไทย-ญี่ปุ่น ในโอกาสนี้มีพิธีเปิดงานนิทรรศการและงานเลี้ยงรับรอง “วิเทศไมตรี 130 ปี ไทย-ญี่ปุ่น” ณ นิทรรศน์รัตนโกสินทร์ ถนนราชดำเนิน โดยมีนายวีระศักดิ์ พุทธะกุล รัฐมนตรีช่วยว่าการกระทรวงการต่างประเทศ และนาย อิวะโอะ โสะริอิ ผู้ช่วยรัฐมนตรีว่าการกระทรวงการต่างประเทศ ญี่ปุ่น เป็นประธานร่วมของงานเปิดนิทรรศการดังกล่าว นอกจากนี้ ผู้เข้าร่วมงานในครั้งนี้ยังได้มีโอกาสฟังการบรรเลงดนตรีด้วยระนาด โดย ชุนอิน ผสมผสานกับการบรรเลงดนตรีด้วยโกะโตะโดย โนะริ โกะ ชิโอะอิ

เนื้อหาของนิทรรศการแบ่งเนื้อหาออกเป็น 3 ส่วน ประกอบไปด้วย พระราชไมตรีระหว่างพระราชวงศ์ทั้งสอง การแลกเปลี่ยนทางด้านการเมืองและเศรษฐกิจ และการแลกเปลี่ยนวัฒนธรรมระหว่างบุคคลกับบุคคล บอกเล่าประวัติศาสตร์การแลกเปลี่ยนความสัมพันธ์อันดีที่ผ่านมาของทั้งสองประเทศ นอกจากนี้ยังนำเสนอเนื้อหาใกล้ตัว เช่น อาหาร ศิลปะ วัฒนธรรมป๊อป และ กีฬา เป็นต้น โดยจัดแสดงคำอธิบายทั้งภาษาไทยและภาษาญี่ปุ่น นิทรรศการในครั้งนี้ จัดโดย

กระทรวงการต่างประเทศไทย สถานเอกอัครราชทูตญี่ปุ่น ประจำประเทศไทย และเจแปน ฟาวน์เดชัน กรุงเทพฯ

รัฐมนตรีกระทรวงเศรษฐกิจ การค้าและอุตสาหกรรมญี่ปุ่น เดินทางเยือนประเทศไทย

ในระหว่างวันที่ 11 – 13 กันยายน ที่ผ่านมา นายฮิโรชิเกะ เซโกะ รัฐมนตรีกระทรวงเศรษฐกิจ การค้าและอุตสาหกรรมญี่ปุ่น พร้อมทั้งคณะนักธุรกิจญี่ปุ่นกว่า 600 คน เดินทางเยือนประเทศไทย ในวันที่ 11 กันยายน ที่ผ่านมาได้มีโอกาสเข้าเยี่ยมคารวะ พลเอกประยุทธ์ จันทร์โอชา นายกรัฐมนตรี จากนั้น ในวันที่ 12 กันยายน เข้าเยี่ยมคารวะ นายสมคิด จาตุศรีพิทักษ์ รองนายกรัฐมนตรี ในโอกาสที่ นายกรัฐมนตรี และรองนายกรัฐมนตรีไทย กล่าวว่าเป็นโอกาสที่ ประเทศไทยกำลังดำเนินนโยบายการปฏิรูปเศรษฐกิจสู่ไทยแลนด์ 4.0 และ EEC เพื่อพัฒนาอุตสาหกรรมการผลิตในระดับสูง บริษัท เอกชนญี่ปุ่นมีบทบาทอย่างสูงในการพัฒนาเศรษฐกิจของไทยมาจนถึงปัจจุบันจากนี้ไปคาดหวังเป็นอย่างยิ่งที่จะให้ประเทศญี่ปุ่นเข้ามามีส่วนร่วมที่สำคัญ จากนั้นเข้าร่วมการประชุมสัมมนาร่วมกับคณะรัฐมนตรีไทย เช่น นายสมคิด จาตุศรีพิทักษ์ รองนายกรัฐมนตรี

นายอุตตมะ สาวนายน รัฐมนตรีว่าการกระทรวงอุตสาหกรรม นักธุรกิจจากแวดวงอุตสาหกรรมของไทยและญี่ปุ่น รวมถึงหน่วยงานที่เกี่ยวข้องของญี่ปุ่น เพื่อพูดคุยหารือกันถึงแนวทางอย่างเป็นรูปธรรมในการพัฒนาไปสู่อุตสาหกรรมระดับสูงในประเทศไทย

นอกจากนี้ ในวันที่ 13 กันยายน เข้าเยี่ยมชมท่าอากาศยานนานาชาติอู่ตะเภา ซึ่งเป็นพื้นที่ใน EEC ร่วมกับบริษัทเอกชนญี่ปุ่น พร้อมทั้งพูดคุยหารือร่วมกับ นายอุตตมะ สาวนายน รัฐมนตรีว่าการกระทรวงอุตสาหกรรมและอภิปรายความคิดเห็นที่สำคัญของบริษัท เอกชนญี่ปุ่น เป็นต้น

พูดคุยหารือร่วมกับพลเอกประยุทธ์ จันทร์โอชา นายกรัฐมนตรี

เข้าเยี่ยมชมท่าอากาศยานนานาชาติอู่ตะเภา

ภาพในทำเนียบรัฐบาล

งานวันกองกำลังป้องกันตนเอง

วันที่ 18 กรกฎาคม ที่ผ่านมา มีการจัดงานวันกองกำลังป้องกันตนเอง ประจำปี พ.ศ. 2560 ณ โรงแรมดุสิตธานี กรุงเทพฯ โดยมีผู้ช่วยผู้บัญชาการทหารเรือ (ณ เวลานั้น) และนายทหารชั้นผู้ใหญ่จากกองทัพเรือกว่า 150 คน เข้าร่วมงานดังเช่นทุกปี ซึ่งช่วยส่งเสริมความร่วมมือทางการทหารระหว่างประเทศญี่ปุ่นกับประเทศไทย นอกจากนี้ยังมีทูตทหารของแต่ละประเทศ ซึ่งประจำการอยู่ในประเทศไทยเข้าร่วมงานดังกล่าว มากกว่า 300 คน ภายในงาน มี

การร้องเพลงชาติ โดยวง “BNK48” ไอดอลกรุ๊ปชาวไทยซึ่งเป็นวงพี่น้องกับวง “AKB48” ไอดอลกรุ๊ปของประเทศญี่ปุ่น และการแสดงจากมวยไทย เป็นต้น ช่วยสร้างบรรยากาศให้สนุกสนานกลมกลืน นอกจากนี้ ยังมีบริษัทผลิตอุปกรณ์ทางการทหารของญี่ปุ่น 26 แห่งร่วมจัดแสดงสินค้า ซึ่งได้รับความสนใจจากกองทัพไทยเป็นอย่างมาก

งานแนะแนวการศึกษาต่อประเทศญี่ปุ่น และการประกวดสุนทรพจน์ภาษาญี่ปุ่นครั้งที่ 44

เมื่อวันที่ 3 กันยายนที่ผ่านมา มีการจัดงานแนะแนวการศึกษาต่อประเทศญี่ปุ่น และการประกวดสุนทรพจน์ภาษาญี่ปุ่นครั้งที่ 44 ณ โรงแรม เซ็นทารา แกรนด์ งานแนะแนวการศึกษาต่อประเทศญี่ปุ่น จัดโดย องค์การสนับสนุนนักศึกษาแห่งประเทศไทย (JASSO) ถือเป็นงานแนะแนวการศึกษาต่อประเทศญี่ปุ่นที่มีขนาดใหญ่ที่สุดในประเทศไทย นอกจากนี้ ยังมีการประกวดสุนทรพจน์ภาษาญี่ปุ่น ซึ่งสถานเอกอัครราชทูตญี่ปุ่นประจำประเทศไทย เจแปนฟาวน์เดชั่น กรุงเทพฯ สมาคมนักเรียนเก่าญี่ปุ่น ในพระบรมราชูปถัมภ์ หอการค้าญี่ปุ่น กรุงเทพฯ และสมาคมญี่ปุ่น ร่วมกันจัดการแข่งขันขึ้นทุกปี

งานแนะแนวการศึกษาต่อประเทศญี่ปุ่น มีโรงเรียนภาษาญี่ปุ่น และมหาวิทยาลัยญี่ปุ่นเข้าร่วมงานในครั้งนี้จำนวน 83 แห่ง มีผู้เข้าร่วมงานจำนวน 2,724 คน งานในวันนั้น มีการออกบูทเพื่อแนะนำโรงเรียน พร้อมทั้งให้คำปรึกษาแก่ผู้เข้าร่วมรายบุคคลในเรื่อง การศึกษาหรือการสอบเข้าของแต่ละมหาวิทยาลัย นอกจากนี้ยังมีการสัมมนาอธิบายเกี่ยวกับทุนการศึกษาของรัฐบาลญี่ปุ่น และการบอกเล่าประสบการณ์จากผู้ที่เคยเดินทางไปศึกษาต่อ ณ ประเทศ

ญี่ปุ่น เป็นต้น ซึ่งถือเป็นโอกาสดีสำหรับผู้ที่ตั้งใจจะเดินทางไปศึกษาต่อ ณ ประเทศญี่ปุ่น

นอกจากนี้ ในการประกวดสุนทรพจน์ภาษาญี่ปุ่นมีผู้ผ่านการคัดเลือกจากการเขียนเรียงความในระดับนักเรียนมัธยมปลายและในระดับศึกษามหาวิทยาลัยและบุคคลทั่วไป ประเภทละ 10 คน สำหรับการแข่งขันในระดับนักเรียนมัธยมปลาย ใช้เวลาคนละ 3 นาที และในระดับศึกษามหาวิทยาลัยและบุคคลทั่วไป ใช้เวลาคนละ 5 นาที ผู้เข้าแข่งขันจะกล่าวสุนทรพจน์โดยไม่อ่านจากต้นฉบับ เกณฑ์การตัดสินได้พิจารณาจาก ลักษณะการแสดงออก สำเนียงภาษาญี่ปุ่น ความต่อเนื่อง และทัศนคติในเนื้อหา เป็นต้น

ผลการประกวด นางสาวพิชญนาลัย นาใต้ นักเรียนจากโรงเรียน ไกลกังวล ชนะเลิศการประกวดในระดับนักเรียนมัธยมศึกษาตอนปลาย และนางสาวโบว์ สืบสุนทร นักศึกษาจากมหาวิทยาลัย มหาสารคาม ชนะเลิศการประกวดในระดับศึกษามหาวิทยาลัย และบุคคลทั่วไป โดยผู้ชนะเลิศทั้งสองคนจะได้รับรางวัลในการเดินทางไปทัศนศึกษา ณ ประเทศญี่ปุ่น

JAPAN EXPO IN THAILAND 2017

งานในครั้งนี้จัดขึ้นเพื่อเฉลิมฉลองในโอกาสครบรอบ 130 ปีการสถาปนาความสัมพันธ์ทางการทูตญี่ปุ่น-ไทย ในปี พ.ศ. 2560 ความสัมพันธ์ที่ดำรงมาอย่างแน่นแฟ้นยาวนานระหว่างประเทศญี่ปุ่นกับประเทศไทย ไม่เพียงแต่เป็นสายสัมพันธ์ที่ให้ความช่วยเหลือซึ่งกันและกัน แต่ยังเรียนรู้ซึ่งกันและกันเพื่อนำไปสู่ความเจริญรุ่งเรืองและอนาคตใหม่ของทั้งสองประเทศ งาน JAPAN EXPO IN THAILAND 2017 เป็นหนึ่งกิจกรรมในโอกาสครบรอบ 130 ปี การสถาปนาความสัมพันธ์ทางการทูตญี่ปุ่น-ไทย จัดขึ้นระหว่างวันที่ 1 – 3 กันยายน ที่ผ่านมามีผู้เข้าร่วมกิจกรรมรวมประมาณ 1 แสนคน

ภายในงานมหกรรมครั้งนี้ รวบรวมเสน่ห์ในด้านต่างๆของ

ประเทศญี่ปุ่นสำหรับชาวไทย เช่น การศึกษาต่อประเทศญี่ปุ่น การสมัครงานในบริษัทและองค์กรของประเทศญี่ปุ่น วัฒนธรรม อาหาร แฟชั่น เทคโนโลยี เป็นต้น ในงานมีการแสดงฟร็อกคอนเสิร์ตของศิลปินจากประเทศญี่ปุ่นจำนวนมากมาย เช่น World Order เป็นต้น

นอกจากนี้ยังมีการแสดงของวงดนตรีไอดอลกรุ๊ปชาวไทย BNK48 ซึ่งผ่านการคัดเลือกสมาชิกโดยวงดนตรีไอดอลกรุ๊ปของญี่ปุ่น AKB48 ในปีพ.ศ. 2559 และเปิดตัวในปีนี้ ประเทศญี่ปุ่นและประเทศไทย สร้างสายสัมพันธ์อันแน่นแฟ้นมาตั้งแต่ในอดีตทั้งสองประเทศต่างผ่านช่วงเวลาที่ยุติกันและกัน ต่อสู้ร่วมกัน และแบ่งปันร่วมกันจากนี้ไปทั้งสองประเทศจะยังคงร่วมกันพัฒนาสายสัมพันธ์อันดีต่อไป

ประสบการณ์จากโครงการ JENESYS2016 Economics 8th Batch

โครงการ JENESYS (Japan-East Asia Network of Exchange for Students and Youths) เป็นโครงการที่ริเริ่มโดย นายชินโซ อาเบะ นายกรัฐมนตรีญี่ปุ่น โครงการในครั้งนี้ ได้กำหนดหัวข้อ “เศรษฐกิจ” และหัวข้อย่อย “วิสาหกิจขนาดกลางและย่อม (SME) โดยมีวัตถุประสงค์ เพื่อเป็นการส่งเสริมความร่วมมือ และสร้างความเข้มแข็งด้านเศรษฐกิจในภูมิภาคเอเชีย-แปซิฟิก โดยมีตัวแทนเยาวชนจากประเทศต่างๆในภูมิภาคอาเซียน ทิมอร์-เลสเต และอินเดีย ประเทศละ 15 คนเข้าร่วมโครงการดังกล่าว ระหว่างวันที่ 18-25 เมษายน พ.ศ. 2560 ณ กรุงโตเกียว และจังหวัดกifu ประเทศญี่ปุ่น

ผู้เข้าร่วมโครงการในครั้งนี้ นอกจากจะได้รับฟังการบรรยายข้อมูลเกี่ยวกับประเทศญี่ปุ่นในเบื้องต้น และการพัฒนาทางด้านเศรษฐกิจและอุตสาหกรรมของประเทศญี่ปุ่น ยังได้มีโอกาสทัศนศึกษาสถานที่ต่างๆ เช่น ศูนย์กลางทางด้านไอทีของจังหวัดกifu Softopia Japan, Ogaki City Clean Center, Oku no Hosomichi Musubi no Chi Memorial Hall, Ogaki Kyoritsu Bank, ชมการผลิตสาเกของบริษัท Miwa Shuzo นอกจากนี้ยังได้เรียนรู้วัฒนธรรมดั้งเดิมของประเทศญี่ปุ่น เช่น พิธีชงชา ศิลปะการพันดาบญี่ปุ่น ชมการแสดงดนตรีพื้นเมือง รวมถึงได้มีโอกาสพบปะนักธุรกิจท้องถิ่น เพื่อแลกเปลี่ยนความคิดเห็น และแลกเปลี่ยนวัฒนธรรมกับครอบครัวอุปถัมภ์ชาวญี่ปุ่นอีกด้วย

สุดท้ายนี้ต้องขอขอบคุณ รัฐบาลญี่ปุ่นที่จัดโครงการดีๆเช่นนี้เปิดโอกาสให้เยาวชนชาวไทยได้รับประสบการณ์ รวมถึงได้เรียนรู้สิ่งใหม่ เพื่อนำกลับมาปรับใช้เมื่อเดินทางกลับมายังประเทศไทย

เรื่องโดย นายฮาดดี้ หนีแหละหมั่น และนางสาวธัญธิตา สุภาโชค

สุภาษิตไทย-ญี่ปุ่น

สุภาษิต คือ ถ้อยคำหรือข้อความที่สืบทอดต่อกันมา ให้ความรู้จากข้อสังเกตการณ์ และประสบการณ์ ที่สั่งสมเป็นระยะเวลานาน ให้สามารถเข้าใจได้ด้วยระยะเวลาสั้น มีสัมผัสที่คล้องจอง ในอีกด้านหนึ่งก็สะท้อนความเป็นจริงได้อย่างเฉียบแหลม

แต่ละประเทศทั่วโลกรวมถึงประเทศไทยและญี่ปุ่น ต่างมีคำสุภาษิตต่างๆมากมาย ตลอดทั้งนี้จึงขอแนะนำสุภาษิตเพื่อให้เข้าใจมุมมองทางด้านวัฒนธรรมและประวัติศาสตร์ของประเทศไทยและประเทศญี่ปุ่น

แม้แต่ลิงก็ยังคงตกจากต้นไม้

(猿も木から落ちる อ่านว่า ชะรุโมะกิคะระโอะจิรุ)

สุภาษิต “猿も木から落ちる (แม้แต่ลิงก็ยังคงตกจากต้นไม้)” หากกล่าวถึง “ลิง” ถือเป็นสิ่งมีชีวิตที่ปีนต้นไม้ได้เก่ง แต่ถึงกระนั้นก็ยังพลาดตกลงมาจากต้นไม้ได้ หมายความว่า แม้แต่ผู้เชี่ยวชาญ ก็ยังมีโอกาสที่จะผิดพลาดในสาขาที่ตนเองเชี่ยวชาญได้เช่นกัน

สุภาษิตดังกล่าวมีความหมายเดียวกับสุภาษิตไทยที่ว่า “สี่ห้ายังรู้พลาดนักปราชญ์ยังรู้พลั้ง” บางครั้งถ้ามีความมั่นใจในสิ่งที่ตนเองถนัด อาจนำไปสู่ความประมาทและปล่อยปละละเลยได้ หากทำในสิ่งที่ตนเองเชี่ยวชาญด้วยความระมัดระวัง ก็คงจะไม่เกิดเหตุการณ์ ลิงตกจากต้นไม้ อย่างแน่นอน ยกตัวอย่างเช่น พ่อครัวที่ปรุงอาหารทุกวัน หากอบขนมปังไปวางคูลงโดยไม่ได้ตั้งตัวขนมปังก็อาจจะไหม้ได้ จึงควรจะต้องระมัดระวังตั้งสติไม่ประมาทอยู่เสมอ

